

Ta Dzewjata Nycz.

Djerjana na tu nedjelu Misericordias
Domini 1756.

Spiwane by:

D Jesu, moje swietko ty, ki ty sam stwojej du-
chu, tak jara zc.

Moj Jesu, twoja lubosz je tak skotka, rjana, krasna
so pschi zc.

Nech žane swietne wierz mi we duschi newostanu,
hacj twoja lubosz, nech sebi tu wustwolu kajz kromu.
Wustorkaj scho, scho wumettaj, schtož me a tebe dzieli
wmojim cziei, so ty a ja, moj dwaj, so bychmoj lubo
mielaj.

D dy bych ja kajz dzieczatko sa tobu spłaczom wołak,
tak dołho hacj by smielik so a do rukow me skowak;
hacj by so moja wutroba stej twojej sjenoczika a so smie-
ka, dyj twoja dobrota ju je tak wošchewika.

Text:

Kiz jeho hori sachu, tym da won
moz, so dzieczi bože bychy.

Zelej pomyslenie je nascha džensnišcha po-
czinkow wuczba pola me plodzika: to
słowo je zyli blisko pola tebe, we
twojim erczi a we twojej wutrobi.

5 Mos. 30, 14.

To bie we jenym hieschežen czmotym czasu
ryczane, jako te romadu wišanie teje wutroby
s' Bohom